

mand vilde have gjort opmærksom derpaa og sagt: Det henhører ikke under nærværende Sag. Hvorvidt det kan condonere den ærede Minister at svare eller ikke svare, det er jo Noget, som berører paa hans egen Afgjørelse; men jeg troer ikke, det gaaer an at skyde sig bestandigt ind under: Det hører ikke ind under denne Sag, naar man ikke vil svare. Jeg forstaaer ikke den ærede Ministers Bemærkning om et Kasseminus; jeg forstaaer ikke, hvad der menes med, at der paalægges Ministeriet at gjøre en Udbetaling den 1ste April, og det alligevel lod sig tænke, at der ingen Penge var i Kassen. Dersom den meget ærede Minister vilde oplyse mig derom, hvorledes de to Ting lade sig forene, hvorledes det ikke blot er rigtigt, men nødvendigt, og ikke blot nødvendigt, men rigtigt at gaae ud fra, at det er en Mulighed, at en Stat kan begynde med et Minus, ja, saa skal jeg gaae nærmere ind paa Sagen. Men det, jeg har ønsket oplyst, og hvorom der ikke er fremsat det Allermindste fra den meget ærede Ministers Side, det er, om det, naar der staaer: „bevilges af Kongerigets Overskud“, da er det Samme som: „bevilges af Kongerigets Indtægter“, og hvorfor man har brugt Ordet „Overskud“ og ikke Indtægter, og dernæst, hvorfor man har givet den udtrykkelige Bemyndigelse, at afholde Udgifter i visse Tilfælde af Kassebeholdningen. Jeg troer ikke, at den ærede Minister kan sige, at det ikke henhører til denne Sag.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem maa have overhørt, at jeg, da jeg havde Ordet, omtalte hans forskellige Udtalelser, og om en Deel af dem antydede, at de vare af ham selv saa tilstrækkeligt gendrevne, at jeg ikke fandt mig foranlediget til videre at indlade mig derpaa, medens jeg ansaae adskillige andre for at ligge stærkt fra denne Sag. Med Hensyn til et enkelt Punkt sagde jeg derimod, at, skulde der behøves nogen Forhandling derom, da vilde Forhandlingen over et Lovforslag, der snart maa komme under Behandling her, give den naturlige Plads dertil. Jeg mener, at man kommer nærmere til et Resultat ved at omhandle Spørgsmaalet under Behandlingen af et saadant Lovforslag,

som ret egentlig angaaer det; end ved paa en forunderlig omgaaende Maade at drage det ind under en Sag, som kun staaer i en stærk Forbindelse dermed. Det er to ganske forskellige Ting, hvorvidt Thingets høitærede Formand som saadan vilde sige, at det ligger udenfor Sagen, og om det er det naturlige og rette Sted her til at forhandle Spørgsmaalet. Jeg skulde troe, at det ærede Thing maa være enigt med mig i, at det ikke er det rette Sted her; men, naar det Lovforslag kommer til Forhandling, som Alle vide, jeg stiger til, da kan der muligen være Tale om at gaae ind derpaa. Naar det ærede Medlem ikke vilde forstaae den Uttring, han omtalte, da er det begrundet derved, at han forveksler Forskjellen mellem Virkelighed og Rigtighed. Det vilde ganske vist være meget urigtigt, hvis man vilde sige, at der skulde afholdes Udgifter, uden at man tillige anviste en vis Udveit til at skaffe Indtægter; men muligt er det, ligesaa vist som det Tilsvarende er muligt for et Individ. Det er ganske vist Rigsdagens og Regjeringens Pligt at drage Omfarg for, at der ikke opføres Udgifter, uden at man sender Maaden til at tilvejebringe de dertil svarende Indtægter; men det er, som sagt, muligt, at dette ikke er blevet iagttaget. Naturligvis bør der gjøres Udveite, enten derved, at man sammenskalder Rigsdagen og forelægger den et Lovforslag, eller søger Laan eller paa anden Maade; men den Sætning, som den ærede Landsthingsmand opstillede — at Tilstedeværelsen af et Plus skulde være nødvendig i den Forstand, som om Nødvendigheden altid var Virkelighed, — bliver derfor lige uholdbar. Det er netop et Factum, som vi have seet, endogsaa i de seneste Aar, at et Finantsvæsen kan begynde med et Minus.

Besvarelse: Hvis jeg altsaa har opfattet den ærede Minister rigtigt, saa er det hans Mening, at, naar der staaer Kongerigets Overskud, menes der derved Indtægter. Indenrigsministeren: Nei! Ja, saa veed jeg endnu ikke, hvorfor her er brugt Ordet Overskud. Det er det, hvorom jeg har ønsket Forklaring. Jeg har opfattet den meget ærede Ministers sidste Uttringer paa den Maade, at